

Kære allesammen

Tur til Juliaca

I februar måned tog vi en uge til Juliaca, som ligger på et plateau i bjergene næsten 4000 meter over havoverfladen. Byen ligger ikke så langt væk fra Titicaca-søen og er på størrelse med Århus. Vi tog ikke derop for at tage på ferie, det tror jeg i øvrigt aldrig, der er nogen, som har gjort frivilligt! Det er en åbenlys sandhed, at Juliaca er en meget grim by. Der er en utrolig kontrast mellem den 4-5 timer lange køretur gennem det utroligt smukke landskab i andesbjergene indtil Juliaca, og så selve byen Juliaca. Det er som dag og nat. Katharine var meget betaget af landskabet og naturen, og udtrykte flere gange spontant, om hvor meget det mindede om Nordengland (mere eller mindre identisk med Skotland). Hun havde ikke set noget så smukt i lang tid. Da vi endelig ankom til Juliaca var det en helt anden reaktion og oplevelse. Grimme og misligholdte bygninger, næsten ingen parker og folk der bare smider skrald overalt, er blot nogle af grundene til byens triste tilstand. Dog skal det siges, at det er positivt, at den har meget brede gader og dens torv er også ret fin. Grunden til at byen ikke er så pæn, er ikke fordi man er specielt fattige i Juliaca. Det er nok mere en mentalitets og et prioriterings spørgsmål.

David nyder sin mad!

Men tilbage til grunden for, hvorfor vi skulle til Juliaca. Vi skulle undervise i temaet 'Musik og bibelen, kirkehistorien og nutiden' på det der hedder CLET. Det er en mini-bibelskole på en måneds tid, som primært unge deltager i. Den har to linjer: basislinjen (23 elever) og lederlinjen (13 elever). Jeg underviste i det som havde med bibelen at gøre, og Katharine tog det mere praktiske. Det var nogle engagerede unge mennesker, som var meget interesserede i at få nogle redskaber til at vurdere indholdet af en sang. Det er lidt usædvanligt, da uddannelsessystemet generelt set ikke opmuntrer til at tænke kritisk. Min fornemmelse var, at de fangede vores pointer. Mange af sangene herude beskriver Gud som kun en passiv samling af egenskaber (fx stor, stærk, kærlig) og mennesker som de aktive (fx jeg elsker, jeg overgiver mig, jeg ofrer mig). Det er rigtigt, at det er bibelsk at elske Gud, men det er ikke vores kærlighed som skal have fokus, men Guds aktive kærlighed udtrykt i at Kristus døde for vores synder.

Elisabeth og David var også med os og var med til at gøre, at vi ikke kom til at kede os. En af de ting som nu er blevet klart for mig, er, at store tallerkener med meget varm suppe ikke er særligt børnevenligt. Specielt ikke hvis man skal skynde sig (fordi børnene skal i seng eller man skal undervise). Flere af de unge piger var også meget nysgerrige ift. Elisabeth og David. De ville gerne øve deres engelsk på Elisabeth og gerne bære rundt på dem.

Jeg havde også flere interessante snakke bl.a. om hvordan man skal forstå treenigheden og om indholdet i sangtekster. Jeg havde også en interessant snak med en pige som studerede biologi med fokus på naturens økosystem. Hun var venlig og interesseret, og nævnte bl.a. at det var ærgerligt den måde mange af hendes landsmænd ikke tager vare på naturen ved at smide skrald over det hele.

Vores overordnede oplevelse af denne tur har været, at det kan godt være at Juliaca som by ikke er særlig pæn, men folk virker mere venlige og åbne end det vi er vant til fra Arequipa.

Lidt efter fårehyrden kan man skimte indgangen til vores kirkes søndagsskolerum.

Præstekonference.

Ellers har jeg undervist på præsternes ugelange konference, hvor også folk fra deres menigheder får lov til at komme med. De kommer fra hele det sydlige Peru. Jeg underviste i, hvad der udgør kirkens enhed (med særligt fokus på forskelle og ligheder med den katolske kirke), kirkens hellighed og vigtigheden af at man har orden i kirken (fx når der tales i tunger, skal det også udlægges). Jeg fornemmede, at det gik fint.

David

Havde egentligt skrevet dette nyhedsbrev for ca. en måneds tid siden, hvor vi var bekymrede for Davids hals, da han havde svært ved at synke og ikke kunne spise fast føde. Han havde til tider tung vejrtrækning. Vi havde prøvet flere ting som forskellige læger anbefalede os, siden vi blev opmærksomme på det i midt januar. David har været i flere forskellige behandlinger med bl.a. antibiotika, men til sidst fik vi taget røntgen af hans hals i starten af marts. Her var der dårlige nyheder. Der sad et batteri på størrelse med en 1 krone i spiserøret under strubehovedet. Derefter skulle der handles hurtigt og han blev indlagt på det offentlige hospital

fredag aften (8. marts). Han blev bedøvet og de prøvede flere gange at få batteriet op, men de kunne ikke. Først om lørdagen da de havde fået bedre redskaber, fik de batteriet op. Lægerne sagde, at han var forbrændt i halsen, og de var meget bekymrede for ham (de var bange for, at der kunne være et hul i spiserøret). Derefter blev han isoleret fra os indtil mandag. Da vi fik ham igen, var han meget svækket. Der var ikke særlige gode forhold på dette hospital, som er for de fattigste. Vi blev nødt til at ligge på gangen, og blev smidt væk om morgenen. Ofte var hospitalets personale ikke særligt hensynsfulde, dog mødte vi meget sympati og hjælp fra de andre som var indlagt. Lægerne overvejede, om David skulle overføres til Lima, fordi de ikke havde den nødvendige ekspertise til at operere. Senere blev vi overført til et hospital med den eneste ekspert i Arequipa på dette område. Det kan godt være, de var mere kvalificerede på dette hospital, men det var næsten værre at opholde sig her for pårørende fx blev vi placeret sammen med andre patienter på sygeplejerskernes kontor, fordi der var pladsmangel. Senere blev vi overført til en gang, hvor det var mere privat, dog med to andre (børne)patienter, hvoraf den ene familie var kristen (det var interessant at møde en ung far som bl.a. var meget glad for Martyn Lloyd Jones). Lægerne besluttede, at han ikke skulle opereres alligevel, men at spiserøret selv skulle hele op. Han har fået det meget bedre og kan spise pureret mad og få bløde ting som ris. Han kan dog ikke spise fast føde, da det kommer op igen.

Tror det er det værste vi nogensinde har oplevet, og har været en stor prøvelse. Gud har alligevel hjulpet os igennem det, og har givet bønnen svar, da det på flere tidspunkter så meget sort ud. Særligt blev jeg hjulpet igennem af det kendte men gode vers fra 'Ingen er så tryk i fare': "om han tager, om han giver/samme Fader han dog bliver/og hans mål er kun det ene/barnets sande vel at tjene."

Elisabeth

Elisabeth trives helt fint. Hun er for tiden meget optaget af, at jeg er genstartet med træning (øvelser), hvor hun står for tidtagning af hvor lang tid jeg skal gøre de forskellige øvelser. Her forleden spurgte Katharine i deres daglige morgenandagt, om Elisabeth havde nogle ønsker eller noget hun var glad for og derfor skulle takke for. Dertil svarede hun, at hun var så glad for, at jeg gjorde disse øvelser og skulle bede for det. Hvis hun virkelig gerne vil underholdes, spørger hun om vi ikke nok kan gøre øvelserne? Det er ikke godt for min sløvhed, men godt for mit helbred!

Fremtiden og kontraktforhold

Vi har besluttet ikke at forlænge vores kontrakt. Det har ikke været en nem beslutning, da jeg er meget glad for mit arbejde og derfor føler mig meget privilegeret. Derudover har vi også nogle gode venner herude, som vi værdsætter meget. Dog har vi begge den følelse, at det er tid til at komme hjem til Danmark. Det er ikke sådan, at der er en stor grund til at vi har taget beslutningen, men der er mange flere mindre grunde, som tilsammen peger i den retning.

Dette betyder også, at vi imødegår flere usikkerhedselementer i fremtiden bl.a. hvordan er det med opholdstilladelse til Katharine og hele processen henimod dansk statsborgerskab samt alle de mange store valg der skal tages, som kan have stor indflydelse på fremtiden.

Bedeemner

- I må meget gerne bede for de unge i Juliaca.
- At Davids problemer med halsen må forsvinde helt, da han stadig reagerer imod fast føde (han skal have en endoskopi d. 17. april af spiserøret)
- Fremtiden og de store omvæltninger: at vi må visdom til at træffe de rigtige valg.

Vi er meget taknemmelige for jeres forbøn og medleven især, da det var allerværst med David! Det betyder rigtig meget for os!

Kærlige hilsener fra David, Elisabeth, Katharine og Samuel

Elisabeth med obligatorisk maske på hospitalet